

Frode om föreställningen i Växjö

- Cecilia Frode kommer till Växjö teater 30 november med föreställningen "Från det blå skåpet".
- – Det är alltid härligt att spela i en sådan där gammal goding till teater där det finns så mycket historia i väggarna, säger skådespelaren.

VÄXJÖ. –Det är dock ofta väldigt kallt och man får se upp med stickorna i trägolvet om man är barfota som jag är i föreställningen, men det är lyxproblem!

Hon har besökt Växjö teatern tidigare. Senast med den hyllade föreställningen "En stjärta på himlen". Den nya "Från det blå skåpet" kallar hon för ett musikpoetisk tidsdokument. Hon blandar alltså musik med text.

– Jag skulle inte kunna göra en föreställning utan musik. "Ängelen" innehöll musik jag skrev utifrån en vis-musikalisk tanke. Medan musiken jag valde i "En stjärta på himlen" var färdigskriven, svängig jazz. Den här gången vänder vi oss mestadels till medeltida musik och tidig renässans. Det är utomjordiskt, eteriskt och sakralt att lyssna till. Mycket vackert.

På scen omges Cecilia Frode av Ensemble Mare Balticum förstärkta med Serikon (John Potter, Lene Langballe, Anna-Maria Friman och David Stighäll).

– Musiken som Daniel Stighäll valde klingar tidlöst och passar perfekt med texten. Det är viktigt

Cecilia Frode har engagerat sig i #metoo, och säger: "Häpnadsväckande hur grisigt och omdömeslöst så kallade genier, finpersonligheter och människor som haft fria rum att utöva sin profession ändå fått hålla på."

FOTO: MARCUS ERICSSON/TT

att musiken till den här föreställningen skapar ett ingenmansland, så nyskriven musik med hög igenkänning skulle inte vara lika matnyttig till min text.

Föreställningen handlar om oss och den tid vi lever i, en tid som Cecilia beskriver som "hänsynslös" i sin framfart.

– Det är en maxad tid som pressar och stressar

oss. Många av oss känner sig otillräckliga, rädda och maktlösa. Det stora klimathotet, flyktingströmmar, självmordsattacker och betongblock mitt i stan som ska skapa trygghet, Trump, högervägen som kommit tillbaka... Stora saker som hotar oss i vår lilla, lugna värld. Det skapar en rädsla och oro hos oss alla såklart.

Stressen inför valfriheten och valmöjligheter i

vardagen och uppgraderingarna av våra enheter och plattformar och alla möjligheter som finns i vardagen.

– "Från det blå skåpet" är en bön i tiden, min bön till oss som jag hoppas kan ge besökaren tröst och en känsla av att man är inte ensam mitt i denna orkan. Jag menar det är inte konstigt att vara helt slut i denna tids framfört. Vi måste lära oss att stanna

upp och se oss omkring och kanske vara nöjda men också orka säga nej tack!

Varför titeln "Från det blå skåpet"?

– Färgen berlinerblått blev populär under 1800-talet och ansågs finare än ockra och rött. Så hade man ett blåmålat skåp så var det finskåpet. Många känner till uttrycket "skitit i det blå skåpet". Den här föreställningen är från mitt blåa skåp, min själ, mitt hjärta. Från mitt finskåp. Förhoppningsvis lämnar åtminstone en del i publiken föreställningen med något nytt att ta med sig i tanken.

Du har engagerat till i #metoo. Hur ser du på allt som händer just nu?

– Det är stort det som sker. Äntligen! Nu behöver vi varandra för att få till stånd en strukturell förändring. Samtidigt tappar jag andan över det avgrundsmörka hål som #metoo skapat. Häpnadsväckande hur grisigt och omdömeslöst så kallade genier, finpersonligheter och människor som haft fria rum att utöva sin profession i ändå fått hålla på då andra vetat eller misstänkt. Lägg korten på bordet och visa vem du är människa!

TEXT
PER HÄGREDE
per.hagred
@smp.se
0470-77 06 12

FAKTA

"Skita i det blå skåpet"

● Att skita i det blå skåpet är ett svenskt idiomatiskt uttryck med betydelsen att göra bort sig eller att gå för långt. Uttrycket har gjorts känt genom filmen Göta kanal när Janne Loffe Carlsson säger "nu har de skitit i det blå skåpet, nu är det krig!" då han upptäcker att båten Carina blivit av med en propeller. Han använde samma replik på film många år tidigare, i filmen "47:an Löken blåser på" från 1972. Källa: Wikipedia

"Jag tappar andan över det avgrundsmörka hål som #metoo skapat."

CECILIA FRODE

Oväntat, lite busigt och Di Leva på topp i Christmas Night

David Lindgren, Molly Sandén och Thomas Di Leva

Växjö konserthus

Publik: Fullt

Tomtefaktor: Låg

Jesusfaktor: Inbakad i vissa låtar

Christmas Night heter föreställningen som gavs på konserthuset på söndagskvällen. Både sammansättningen artister och låtval kändes otippat.

Tre scenvana artister slår sig (oväntat) ihop om ett jultema. David Lindgren, Molly Sandén och Thomas Di Leva. Vad kommer ut? Inte det jag hade förväntat mig. Den

här är poppig. Det har blivit en del julkonserter med åren och alla har varit olika men ändå ganska lika. Den här skiljer ut sig och jag gillar motsättningar.

Det är ett par, tre låtar på sin höjd som slår an en julkänsla i mig. Det gör inget, för jultemat finns där i snacket, i de fina pratstunderna mellan artisterna när de slår sig ner i två chesterfieldfåtöljer. Lindgren tänder ljus och låtsas vara julvärd i tv.

Han briljerar med rösten i det potpurri av Disney som han går lös på i början. Men när Di Leva i vacker vit kaftan med mönster sedan kör "Vem ska jag tro på" värms salen upp och han får värmen att stanna. De tre artisterna har valt sina låtar själva och det blir mycket olika inslag. Den som verkligen

levererar budskap som har med julen indirekt att göra är Di Leva.

Hans gamla låt "Vi har bara varandra" tas till en ny nivå med hjälp av det suveräna bandet (basfiol, cello, trummor, gitarr och keyboard). Det är så galet bra, Di Leva, och ett gitarrsolo som äger. Kvällens bästa, med aktuellt budskap och vilken respons!

Visserligen tar Lindgren sig an O Helga natt, Och Mollys Sandén gör en känslöfylld version av Cohens "Hallelujah", sittande, i vit långskjorta. Snyggt och bra, men med mera glans än själ. Efter paus är Di Leva omklädd i grå kostym och ärligt talat: hur många julkonserter går ut med en hyllning till David Bowie?

Denna gör det. Och det

David Lindgren, Molly Sandén och Thomas Di Leva. Det blev en oväntad julkonsert med de tre artisterna som gav sina egna låtar stort utrymme.

FOTO: BO HÅKANSSON/BILDUPPDRAGET

blir personligt och sedan så helt rätt med Life on mars av Di Leva, som säger att utan Bowie hade

han nog inte blivit artist. Jag kunde av pressläggningsskäl inte stanna hela konserten. Men det här

var oväntat och kul utan så värst mycket jul.

TINA KPERSSON